

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW
z dnia _____ 2009 r.**

**w sprawie określenia organów administracji rządowej, które utworzą
centra zarządzania kryzysowego oraz sposobu ich funkcjonowania**

Na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. Nr 89, poz. 590 ze zm.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) organy administracji rządowej, które utworzą centra zarządzania kryzysowego;
- 2) sposób funkcjonowania centrów zarządzania kryzysowego.

§ 2. 1. Centra zarządzania kryzysowego tworzy się w urzędach obsługujących następujące organy:

- 1) Ministra Obrony Narodowej;
- 2) Ministra Sprawiedliwości;
- 3) ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej;
- 4) ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 5) ministra właściwego do spraw gospodarki;
- 6) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej;
- 7) ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej;
- 8) ministra właściwego do spraw instytucji finansowych;
- 9) ministra właściwego do spraw łączności;
- 10) ministra właściwego do spraw rolnictwa;
- 11) ministra właściwego do spraw transportu;
- 12) ministra właściwego do spraw środowiska;
- 13) ministra właściwego do spraw zagranicznych;
- 14) ministra właściwego do spraw zdrowia;
- 15) Głównego Inspektora Sanitarnego;
- 16) Głównego Lekarza Weterynarii;
- 17) Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej;
- 18) Komendanta Głównego Policji;
- 19) Komendanta Głównego Straży Granicznej;
- 20) Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej;
- 21) Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki;
- 22) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 23) Szefa Agencji Wywiadu;
- 24) Szefa Obrony Cywilnej Kraju;
- 25) Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.

2. Minister kierujący więcej, niż jednym działem administracji rządowej, tworzy jedno centrum zarządzania kryzysowego.

3. Możliwe jest utworzenie jednego centrum zarządzania kryzysowego:

- 1) obsługującego ministra kierującego działem administracji rządowej i nadzorowane przez niego centralne organy administracji rządowej;
- 2) na bazie podległej jednemu z organów, o których mowa w pkt. 1, państwowej jednostki organizacyjnej, jeżeli ich siedziby znajdują się w tej samej miejscowości.

4. Centra, o których mowa w ust. 2 i 3, tworzone są na podstawie zarządzenia właściwych ministrów.

5. Zarządzenie, o którym mowa w ust. 4, określa w szczególności lokalizację centrum zarządzania kryzysowego.

§ 3. 1. Centrum zarządzania kryzysowego stanowi kompleks wyodrębnionych oraz całodobowo monitorowanych pomieszczeń, w tym pomieszczeń operatorsko-dyspozytorskich, dostępnych wyłącznie dla osób upoważnionych.

2. Pomieszczenia, o których mowa w ust. 1, spełniają wymogi określone w przepisach z zakresu prawa budowlanego oraz wymogi określone w przepisach z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 4. Centra zarządzania kryzysowego realizują swoje zadania, określone w art. 13 ust. 2 ustawy o zarządzaniu kryzysowym, z zachowaniem:

1) ciągłości ich działania i wymiany informacji;

2) możliwości pracy w przypadku:

a) braku zasilania zewnętrznego,

b) uszkodzenia systemów łączności,

c) wystąpienia innych awarii,

w oparciu o standardy określone w przepisach wydanych na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.¹⁾), z zachowaniem wymogów bezpieczeństwa systemów i sieci teleinformatycznych określonych w ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.²⁾).

§ 5. 1. Centra zarządzania kryzysowego funkcjonują w oparciu o całodobowy dyżur pracowników w nich zatrudnionych.

2. Dyrektorzy generalni lub kierownicy urzędów, o których mowa w § 2 ust. 1, ustalając dobowy wymiar czasu pracy dla poszczególnych pracowników oraz liczbę pracowników pełniących dyżur jednocześnie, kierują się specyfiką możliwych sytuacji kryzysowych pozostających w zakresie właściwości organu obsługiwanego przez dany urząd oraz przepisami regulującymi wymiar czasu pracy.

§ 6. 1. W przypadku braku możliwości użytkowania centrów zarządzania kryzysowego zapewnia się zastępcze miejsca pracy.

2. Zastępczym miejscem pracy mogą być również pomieszczenia centrów zarządzania kryzysowego innych organów.

3. Ewakuacja centrów do zastępczych miejsc pracy, o których mowa w ust. 1, następuje na podstawie awaryjnych planów ewakuacji przygotowanych przez dyrektorów generalnych lub kierowników urzędów, o których mowa w § 2 ust. 1.

§ 7. Dyrektorzy generalni lub kierownicy urzędów, o których mowa w § 2 ust. 1, mogą podjąć decyzję o powierzeniu realizacji zadań centrów zarządzania kryzysowego innym komórkom organizacyjnym poszczególnych urzędów, w szczególności komórkom organizacyjnym właściwym do spraw obronnych lub komórkom organizacyjnym odpowiedzialnym za pełnienie służby operacyjnej, jeżeli komórki te stwarzają gwarancję realizacji zadań centrów zarządzania kryzysowego, o których mowa w art. 13 ust. 2 ustawy o zarządzaniu kryzysowym.

§ 8. 1. Centra zarządzania kryzysowego przekazują raporty sytuacyjne do Rządowego Centrum Bezpieczeństwa:

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 277, poz. 2742; z 2005 r. Nr 180, poz. 1496; z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 220, poz. 1600; z 2007 r. Nr 107, poz. 732, Nr 176, poz. 1242 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 180, poz. 1109, Nr 206, poz. 1288, Nr 208, poz. 1308 oraz Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 22, poz. 120.

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 149, poz. 1078, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

- 1) w przypadku wprowadzenia jednego ze stanów nadzwyczajnych – zgodnie z zapotrzebowaniem, nie rzadziej jednak niż co 6 godzin;
- 2) w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej – zgodnie z zapotrzebowaniem, nie rzadziej jednak niż co 12 godzin;
- 3) w pozostałych przypadkach – jeden raz dziennie.

2. W sytuacjach kryzysowych wiodącą rolę w zakresie pozyskiwania informacji, ich analizy i dystrybucji pełni centrum obsługujące organ, we właściwości którego pozostaje rodzaj zaistniałej sytuacji kryzysowej, zwanym dalej „centrum wiodącym”.

3. Centra zarządzania kryzysowego, z zastrzeżeniem ust. 1, są zobowiązane do przekazywania informacji dotyczących sytuacji kryzysowej na zasadach i w trybie określonym przez centrum wiodące.

4. W przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej wykraczającej poza właściwość jednego organu lub w przypadku wprowadzenia jednego ze stanów nadzwyczajnych obejmujących obszar dwóch lub więcej województw, wiodącą rolę w zakresie pozyskiwania informacji, ich analizy i dystrybucji przejmuje Rządowe Centrum Bezpieczeństwa.

§ 9. 1. Wyposażenie centrów zarządzania kryzysowego lub innych komórek organizacyjnych urzędów, o których mowa w § 7, w niezbędny sprzęt oraz wyposażenie umożliwiające realizację zadań określonych w art. 13 ust. 2 ustawy o zarządzaniu kryzysowym powinno nastąpić w terminie do dnia 31 grudnia 2011 r.

2. Do czasu spełnienia wymogu określonego w ust.1 zadania centrów zarządzania kryzysowego pełnią w poszczególnych urzędach komórki organizacyjne właściwe do spraw obronnych lub komórki organizacyjne odpowiedzialne za pełnienie służby operacyjnej.

3. W urzędach, w których nie zostały utworzone komórki organizacyjne, o których mowa w ust. 2, zadania centrów zarządzania kryzysowego, do czasu spełnienia wymogu określonego w ust.1, wykonują pracownicy urzędów wyznaczeni przez dyrektorów generalnych lub kierowników tych urzędów.

4. Dyrektorzy generalni lub kierownicy urzędów, o których mowa w § 2 ust. 1, opracują awaryjne plany ewakuacji, o których mowa w § 6 ust.3, w terminie do dnia 31 grudnia 2009 r.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590 ze zm.) w art. 13 ust. 3 zawiera upoważnienie dla Rady Ministrów do określenia – w drodze rozporządzenia – organów administracji rządowej, które utworzą centra zarządzania kryzysowego oraz sposobu ich funkcjonowania (uwzględniając w szczególności warunki techniczne i standardy ich wyposażenia oraz procedury współpracy z Rządowym Centrum Bezpieczeństwa i innymi organami administracji publicznej).

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o zarządzaniu kryzysowym, do zakresu działania centrów zarządzania kryzysowego należą sprawy związane z zapewnieniem bezpieczeństwa zewnętrznego, wewnętrznego, w tym ochrony ludności, lub gospodarczych podstaw bezpieczeństwa państwa. Do zadań centrów należy:

- 1) pełnienie całodobowego dyżuru w celu zapewnienia przepływu informacji na potrzeby zarządzania kryzysowego;
- 2) współdziałanie z centrami zarządzania kryzysowego organów administracji publicznej;
- 3) nadzór nad funkcjonowaniem systemu wykrywania i alarmowania oraz systemu wczesnego ostrzegania ludności;
- 4) współpraca z podmiotami realizującymi monitoring środowiska;
- 5) współdziałanie z podmiotami prowadzącymi akcje ratownicze, poszukiwawcze i humanitarne;
- 6) dokumentowanie działań podejmowanych przez centrum;
- 7) realizacja zadań stałego dyżuru na potrzeby podwyższania gotowości obronnej państwa;
- 8) współdziałanie na wszystkich szczeblach administracji rządowej w zakresie informowania i przekazywania poleceń do wykonania w systemie całodobowym dla jednostek ochrony zdrowia w przypadkach awaryjnych, losowych, jak również zaburzeń funkcjonowania systemu.

W projekcie rozporządzenia wskazano organy, dla których konieczne jest utworzenie centrów zarządzania kryzysowego, ze względu na rolę tych organów w zapewnieniu bezpieczeństwa państwa (§ 2). W katalogu tych organów nie uwzględniono ministra właściwego do spraw wewnętrznych w związku ze sprawowaniem obsługi tego organu w sytuacjach kryzysowych przez Rządowe Centrum Bezpieczeństwa. Projekt rozporządzenia wskazuje, co należy rozumieć przez centrum zarządzania kryzysowego, przy czym mając na uwadze, iż upoważnienie ustawowe nakazuje uwzględnić już istniejące warunki techniczne i standardy, projekt wprost wskazuje, iż centra zarządzania kryzysowego mają spełniać wymogi określone w przepisach z zakresu prawa budowlanego oraz przepisach z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy (§ 3).

Projektowana regulacja wskazuje, iż Centra zarządzania kryzysowego realizują swoje zadania określone w art. 13 ust. 2 ustawy o zarządzaniu kryzysowym, z zachowaniem ciągłości ich działania i wymiany informacji oraz możliwości pracy w przypadku braku zasilania zewnętrznego, uszkodzenia systemów łączności lub wystąpienia innych awarii, w oparciu o standardy określone w przepisach wydanych na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.), z zachowaniem wymogów bezpieczeństwa systemów i sieci teleinformatycznych określonych w ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.) (§ 4). Przepis ten także stanowi konsekwencję faktu, iż upoważnienie ustawowe nakazuje stosować już istniejące warunki techniczne i standardy, nie daje natomiast podstawy do określania nowych odrębnych standardów. Projektodawca zdecydował się na taką formułę przepisu, ponieważ art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej nałożył na Radę Ministrów obowiązek określenia w drodze rozporządzenia organizację i tryb przygotowania systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, w tym obroną państwa, oraz warunki funkcjonowania organów władzy publicznej na stanowiskach kierowania, natomiast art. 2 ustawy o zarządzaniu kryzysowym wskazuje, iż zarządzanie kryzysowe to element kierowania bezpieczeństwem narodowym. Na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej zostało wydane roz-

porządzenie Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie przygotowania systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym (Dz. U. Nr 98, poz. 978). W oparciu o § 21 tego rozporządzenia opracowana została Koncepcja organizacji Systemu Łączności na potrzeby administracji publicznej, systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, służb odpowiedzialnych za bezpieczeństwo, porządek publiczny i ratownictwo. W trakcie konsultacji międzyresortowych dotyczących niniejszego projektu, Minister Infrastruktury zgłosił propozycję, aby wymagania techniczne sprzętu, który będą użytkować centra zarządzania kryzysowego oprzeć właśnie o tę Koncepcję. Ponadto w trakcie prac nad przedmiotowym projektem pojawiały się głosy, aby w projektowanym rozporządzeniu zawrzeć upoważnienie dla Dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa do określenia wymogów i parametrów sprzętu teleinformatycznego, w który należy wyposażyć centra zarządzania kryzysowego. Takie rozwiązanie nie jest możliwe, ponieważ stanowiłoby ono wykroczenie poza zakres ustawowego upoważnienia, ponadto stanowiłoby zakazaną przez Konstytucję subdelegację przedmiotu regulacji. Niemniej jednak, w ocenie autora projektu, możliwe jest aby Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa określił wymogi i parametry sprzętu teleinformatycznego, który będą użytkować centra zarządzania kryzysowego w oparciu o art. 11 ust. 3 ustawy o zarządzaniu kryzysowym. W takim przypadku koniecznym byłoby, aby Prezes Rady Ministrów lub Rada Ministrów *in corpore* nałożyła na RCB dodatkowe zadanie polegające na ustaleniu wspólnych wymogów i parametrów sprzętu teleinformatycznego użytkowanego przez centra zarządzania kryzysowego z uwzględnieniem wskazanej powyżej Koncepcji.

Projektowana regulacja zakłada, iż centra zarządzania kryzysowego będą funkcjonować w oparciu o całodobowe dyżury pracowników zatrudnionych w tych centrach, przy czym to do dyrektorów generalnych lub kierowników urzędów ma należeć decyzja o liczbie pracowników obecnych na zmianie w trakcie dyżuru oraz o wymiarze dobowego czasu pracy. Jednakże decyzje w tym zakresie mają być oparte o specyfiką możliwych sytuacji kryzysowych pozostających w zakresie właściwości organu obsługiwanego przez dany urząd oraz o przepisy regulujące wymiar czasu pracy (§ 5).

Projektowane rozporządzenie przewiduje możliwość przeniesienia centrum zarządzania kryzysowego na zastępcze miejsca pracy, jeżeli z jakiegokolwiek powodu nie jest możliwe funkcjonowanie centrum w jego dotychczasowej lokalizacji (§ 6).

Projekt zakłada także możliwość powierzenia realizacji zadań centrów zarządzania kryzysowego innym komórkom organizacyjnym urzędów, jeżeli komórki te stwarzają gwarancję realizacji zadań centrów wskazanych w art. 13 ust. 2 ustawy o zarządzaniu kryzysowym (§ 7). Projektowana regulacja podyktowana jest zasadą użyteczności oraz dążeniem do ograniczenia kosztów. W ocenie autora projektu nie ma potrzeby tworzenia za wszelką cenę nowych struktur organizacyjnych oraz ponoszenia w związku z tym dodatkowych kosztów, jeżeli w ocenie dyrektorów generalnych lub kierowników urzędów możliwe jest wykorzystanie do realizacji zadań centrów już obecnie istniejących struktur w poszczególnych urzędach.

Projektowane rozporządzenie reguluje także zasady obiegu informacji pomiędzy centrami zarządzania kryzysowego oraz Rządowym Centrum Bezpieczeństwa. (§ 8). Projektowana regulacja precyzuje, które centrum przejmuje wiodącą rolę w pozyskiwaniu informacji oraz wskazuje, w jakich przypadkach wiodąca rola przypada Rządowemu Centrum Bezpieczeństwa.

Projekt rozporządzenia zawiera także przepis o charakterze przepisu przejściowego (§ 9), który reguluje m.in. kwestie okresu pomiędzy wejściem w życie projektowanego rozporządzenia o zakończeniu okresu wyposażania centrów w sprzęt umożliwiający im funkcjonowanie. Zawarte jest także wskazania dla dyrektorów generalnych lub kierowników urzędów do opracowania awaryjnych planów ewakuacji.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Rządowego Centrum Bezpieczeństwa.

Ocena Skutków Regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Rozporządzenie dotyczy wyłącznie organów administracji publicznej oraz urzędów obsługujących te organy, w których mają zostać utworzone centra zarządzania kryzysowego. Ponadto, w zakresie zasad współpracy centrów zarządzania kryzysowego z innymi organami administracji publicznej rozporządzenie będzie wywierać wpływ na wszystkie organy administracji publicznej.

2. Wpływ aktu prawnego na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Projektowane rozporządzenie zakłada utworzenie, tam gdzie to jest niezbędne, nowych struktur w urzędach obsługujących określone w rozporządzeniu organy administracji publicznej. W związku z tym pojawią się określone koszty o charakterze ciągłym – uposażenia oraz inne świadczenia dla pracowników zatrudnionych w centrach zarządzania kryzysowego oraz koszty o charakterze jednorazowym – remont i adaptacja pomieszczeń, wyposażenie centrów w określony sprzęt biurowy oraz sprzęt teleinformatyczny.

Autor projektu wystąpił do organów administracji publicznej, dla których projektowane rozporządzenie przewiduje utworzenie centrów zarządzania kryzysowego, o zarezerwowanie na 2010 r. w budżetach poszczególnych urzędów stosownych środków finansowych na utworzenie centrów zarządzania kryzysowego. Poproszone organy przedstawiły szacunkowe dane dotyczące środków finansowych, które zamierzają zarezerwować na 2010 rok na cel utworzenia centrów zarządzania kryzysowego. Zestawienie szacunkowych kosztów zawiera poniższa tabela.

Organ zobowiązany do utworzenia CZK	Koszty w roku 2010	
	osobowe	rzeczowe
Minister Gospodarki	740.000 zł	400.000 zł
Minister Spraw Zagranicznych	łącznie 1.000.000 zł (autor projektu przyjął, w oparciu o wcześniejsze konsultacje, iż koszty osobowe wyniosą około 400.000 zł, natomiast koszty rzeczowe około 600.000 zł)	
Minister Finansów	886.100 zł	400.000 zł
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi	726.000 zł	374.000 zł
Minister Infrastruktury	816.000 zł	1.200.000 zł
Minister Zdrowia	961.354,08 zł	355.500 zł
Minister Obrony Narodowej	brak danych	brak danych
Minister Środowiska	Min. Środowiska kwestionuje celowość utworzenia CZK w MŚ	
Minister Sprawiedliwości	brak danych	470.000 zł
Dyrektor Generalny Służby Więziennej	DG SW utworzy wspólne CZK z MS, koszty przedstawił MS.	
Główny Inspektor Sanitarny	Wszystkie koszty uwzględnił oraz przedstawił Minister Zdrowia.	
Główny Lekarz Weterynarii	156.000 zł	970.570 zł
Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, Szef Obrony Cywilnej Kraju	3.139.000 zł (na podstawie otrzymanego stanowiska KG PSP autor przyjął, iż koszty osobowe wyniosą 489.000 zł, natomiast koszty rzeczowe 2.650.000 zł)	
Komendant Główny Policji	Nie przewiduje nowych kosztów, ponieważ w KGP już działa Główne Stanowisko Kierowania Komendanta Głównego Policji	
Komendant Główny Straży Granicznej	Nie przewiduje nowych kosztów, ponieważ w KGSG już działa Centrum Koordynacji Działań Straży Granicznej, dlatego koszty przewidywane to koszty bieżącej modernizacji technicznej i teleinformatycznej.	
Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej	Prezes KZGW stoi na stanowisku, iż CZK, wspólne dla MŚ i KZGW, powinno zostać utworzone w MŚ, a nie w KZGW, dokładnie odwrotnie do stanowiska MŚ W razie utworzenia CZK w KZGW koszt wyniósłby 3.300.000 zł (z	

	czego 1.500.000 zł koszty osobowe oraz 1.800.000 zł koszty rzeczowe)	
Prezes Państwowej Agencji Atomistyki	270.000 zł	341.600 zł
Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego	778.000	278.000 zł
Szef Agencji Wywiadu	500.000 zł	500.000 zł
Łącznie wydatki rodzajowe w 2010 r.	8.222.454,08 zł	9.966.044,00 zł
Razem za rok 2010	18.188.498,08 zł	

Powyższe zestawienie obejmuje jedynie te koszty, które zostały wskazane i nie zawiera domniemych wartości pozostałych kosztów, które nie zostały zgłoszone. W trakcie konsultacji międzyresortowych należy oczekiwać, iż poszczególne podmioty konsultowane wskażą potrzebę rozszerzenia katalogu organów administracji publicznej, dla których należy utworzyć centra zarządzania kryzysowego lub też dokonają korekty środków finansowych, które zamierzają wydatkować. Wówczas koniecznym będzie uzupełnienie zestawienia o koszty dotyczące nowych organów, których projekt w obecnej wersji nie przewiduje. Oznacza to, iż rzeczywista wartość kosztów może być wyższa od tej, która została wykazana w niniejszej tabeli. Jednocześnie zaznaczyć należy, iż proponowane przepisy pozwalające na utworzenie wspólnych centrów zarządzania kryzysowego, w tym także na bazie podległych państwowych jednostek organizacyjnych, dozwolą ograniczyć w szczególności koszty rzeczowe.

Sfinansowanie kosztów wejścia w życie projektowanej regulacji nastąpi z poszczególnych części budżetu państwa, z których finansowana jest działalność organów administracji publicznej, dla których projektowane rozporządzenie przewiduje utworzenie centrów zarządzania kryzysowego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz sytuację i rozwój regionów.

Regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionów.

4. Konsultacje społeczne.

Z uwagi na fakt, iż projekt dotyczy wyłącznie działalności organów administracji publicznej, nie został poddany konsultacjom społecznym.

5. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej. Nie istnieje potrzeba dokonania notyfikacji tego aktu ani w trybie § 8, ani w trybie § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).